

26 Σεπτεμβρίου 2019

Τι είναι εγκράτεια;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Ο
Ο
Σ
Ο
Σ

Π
Ο
Τ
Μ
Η
Ν
*

Decorative border with repeating patterns and small text at the bottom left.

Decorative border with repeating patterns and small text at the bottom right.

α'. Μερικοί αδελφοί της Σκήτης, ήθελαν να ρωτήσουν για πνευματικά θέματα κάποιον Γέροντα, και είπαν να επισκεφθούν τον αββά Αντώνιο. Μπαίνοντας στο πλοίο για να πάνε σ' εκείνον, βρήκαν κ' έναν άλλο γέροντα που πήγαινε στον ίδιο προορισμό, και τον οποίο δεν γνώριζαν οι αδελφοί. Κ' εκεί που καθότανε στο πλοίο, ταξιδεύοντας, μιλούσαν μεταξύ τους για διάφορα θέματα από τους λόγους των άγιων Πατέρων και από την Αγία Γραφή, αλλά ο λόγος τους περνούσε συχνά και από τα εργόχειρα τους. Ωστόσο, ο γέροντας που συνταξίδευε μαζί τους σιωπούσε και δεν έλεγε τίποτε.

Όταν το πλοίο έφτασε στην όχθη και πλεύρισε να κατέβουν οι αδελφοί, βρέθηκε να πηγαίνει και ο σιωπηλός γέροντας προς τον άγιο Αντώνιο. Κι'όταν έφτασαν κοντά του, λέγει στους μοναχούς ο αββάς Αντώνιος:

- Είχατε καλή συντροφιά, ταξιδεύοντας με τούτον τον γέροντα.

Και γυρνώντας μετά προς τον γέροντα, του λέει:

- Βρήκες καλούς αδελφούς για συντροφιά σου, αββά. Τότε του λέει ο σιωπηλός γέροντας:

- Είναι μεν καλοί, άγιοι Γέροντα, αλλά η αυλή τους δεν έχει πόρτα. Όποιος θέλει, μπορεί να μπει στο στάλο τους και να λύσει τον όνο τους και να τον πάρει...

Αυτό το είπε ο γέροντας, διότι ό,τι τους ερχόταν στο στόμα το έλεγαν δίχως να σκεφτούν.

β´. Άλλοτε πάλι, ο ίδιος Γέροντας είπε:

Αν θυμηθεί ο άνθρωπος εκείνον το λόγο που έχει γραφεί, ότι δηλαδή με βάση τα λόγια σου θα δικαιωθείς και από τα λόγια σου θα καταδικαστείς, θα προτιμήσει περισσότερο να σιωπά, παρά να ομιλεί.

στην εκκλησία και προσπάθησε να τους συναντήσει. Εκείνοι, ωστόσο, μόλις την είδαν από μακριά, γύρισαν αμέσως κ' έκλεισαν τη θύρα πίσω τους, καταπρόσωπο της μητέρας τους. Και τότε, εκείνη κάθησε μπρος στη θύρα τους κρίζοντας, με δάκρυα στα μάτια και πολύ πόνο:

-Αγαπημένα μου παιδιά, θέλω να σας ιδώ μονάχα!

-Την άκουσε και ο αββάς Αννούβ, και λέει στον αββά Ποιμένα:

- Τί θα κάνουμε, Γέροντα, με τούτη τη γριά, που κλαίει έξω από τη θύρα;

Κ' εκείνος, στέκοντας μέσ' από την πόρτα και ακούγοντάς την να κλαίει και να θρηνεί, της λέει:

- Γιατί, γριούλα μου, ξεφωνίζεις έτσι;

Κ' εκείνη, μόλις άκουσε τη φωνή του, άρχισε να κρρίζει πιο δυνατά και να κλαίει, λέγοντας:

- Θέλω να σας ιδώ, παιδιά μου. Τί το παράλογο υπάρχει στο να σας ιδώ; Μήπως δεν είμαι η μητέρα σας; Μήπως εγώ δεν σας βύζαξα στο στήθος μου; Όλο μου το κορμί είναι γερασμένο πια, και καθώς άκουσα τη φωνή σας ένοιωσα μια ταραχή.

Τότε της λέγει από μέσα ο Γέροντας:

- Εδώ θέλεις να μας ιδείς, ή στον άλλο κόσμο;

Και η γριούλα τον ρωτά:

- Κι αν δεν σας ιδώ εδώ, τέκνο μου, θα σας ιδώ εκεί;

Κ' εκείνος της αποκρίνεται:

- Εάν βιάσεις τον εαυτό σου να μη μας ιδείς εδώ, θα μας ιδείς εκεί οπωσδήποτε.

Έφυγε, λοιπόν, η γριούλα χαρούμενη, λέγοντας:

Αφού πράγματι θα σας ιδώ εκεί, δεν θέλω να σας ιδώ εδώ.

δ´. Ένας μοναχός ερώτησε κάποιον Γέροντα:

- Πώς γίνεται και η ψυχή μου ρέπει συνέχεια προς τους ακάθαρτους λογισμούς;

Και ο Γέροντας του απαντά:

- Η ψυχή του ανθρώπου επιθυμεί πάντοτε τα πάθη, αλλά το πνεύμα του Θεού ειν'

εκείνο που τη συγκρατεί. Πρέπει, λοιπόν, να κλαίμε για τις αμαρτίες μας και τούς ακάθαρτους λογισμούς. Είδες τη Μαρία, όταν έσκυψε στον τάφο και έκλαψε, τότε της μίλησε ο Κύριος (Ίω. κ' 11 εξ.). Αυτό θα συμβαίνει και με την ψυχή που πενθεί και κλαίει για τις αμαρτίες της.

Πηγή: Π.Β. Πάσχου *Ο Πόλεμος των πειρασμών*, Εκδ. Ακρίτας, 2006. αποσπάσματα.